

Ik volg nu de GR 510. Deze GR zal het grootste deel uitmaken van onze trekking. Officieel bestaat ook de GR 510 niet meer maar net zoals de GR 51 wordt ook deze GR nog onderhouden en treffen we overal de rood-witte tekens aan.

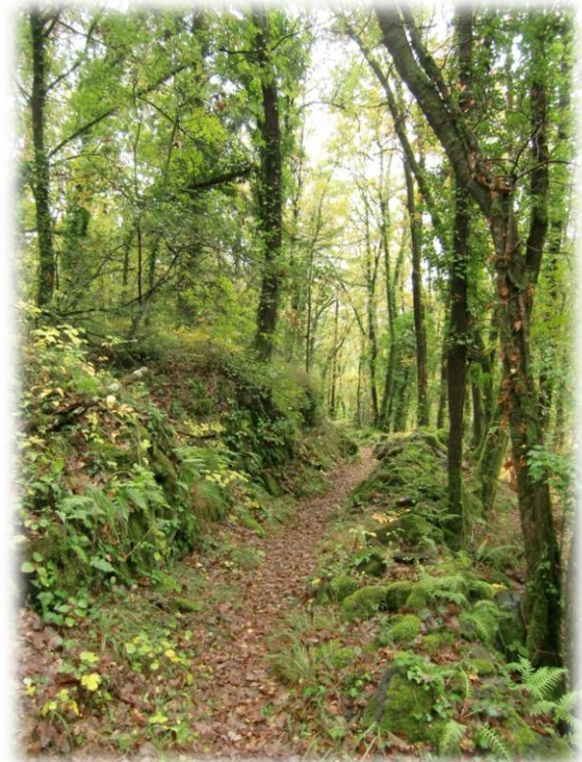
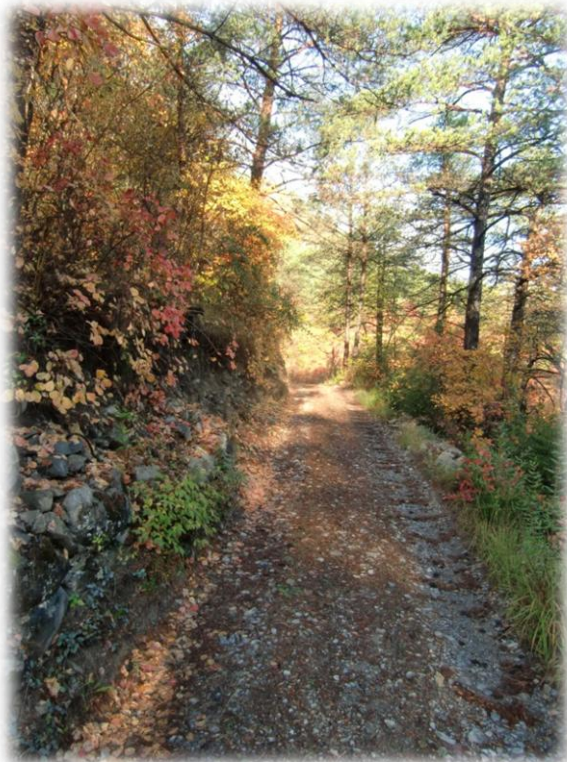

De brug over het bergriviertje “Tinée”. Deze rivier is 75 km lang en mondt uit in de Var. De Galliërs van Ecdinii zouden zich hier in deze vallei gevestigd hebben.

De Tinée is een van de belangrijkste rivieren in de Maritieme Alpen. Ze heeft een gemiddeld debiet van 17 kubieke meter per seconde. Het grootste debiet ooit dat werd gemeten was na een hevig onweer op 8 oktober 1977. Het debiet bedroeg toen 290 kubieke meter per seconde. Dit kon de rivier niet aan met een zware overstroming als gevolg in het gebied.

Door de hevige regenval van gisteren liggen de hoogste toppen er besneeuwd bij.

Ik doorkruis Tournefort. Dit dorp behoorde ooit toe aan de Tempeliers. In 1887 werd het dorp geheel verwoest door een aardbeving. Sommige delen van het dorp werden heropgebouwd met de stenen van de ruïnes.

Het is de eerste keer dat ik alleen op stap ben en zie er ook de voordelen van in. Ondanks ik de indruk heb dat ik alles rustig aan doe leg ik heel wat afstand af.

De kapel Saint-Antoine ligt helemaal boven op de heuvel. Ik krijg deze kapel maar van ver te zien want de GR 510 loop om de heuvel heen. Op 25 oktober 1942 deden de Waffen-SS een inval in het dorp om er joden op te sporen. Van de 70 joden werden er 25 gearresteerd. De overigen werden gered dankzij de inzet van de dorpingen. Diegenen die werden opgepakt werden gedeporteerd. Slechts één kwam terug van de vernietigingskampen na twee jaar.

Af en toe trekt de hemel geheel open en komt de zon er door. Het is steeds stijgen en dalen. Ik ben nu op weg naar Massoins, het voorziene eindpunt van gisteren.

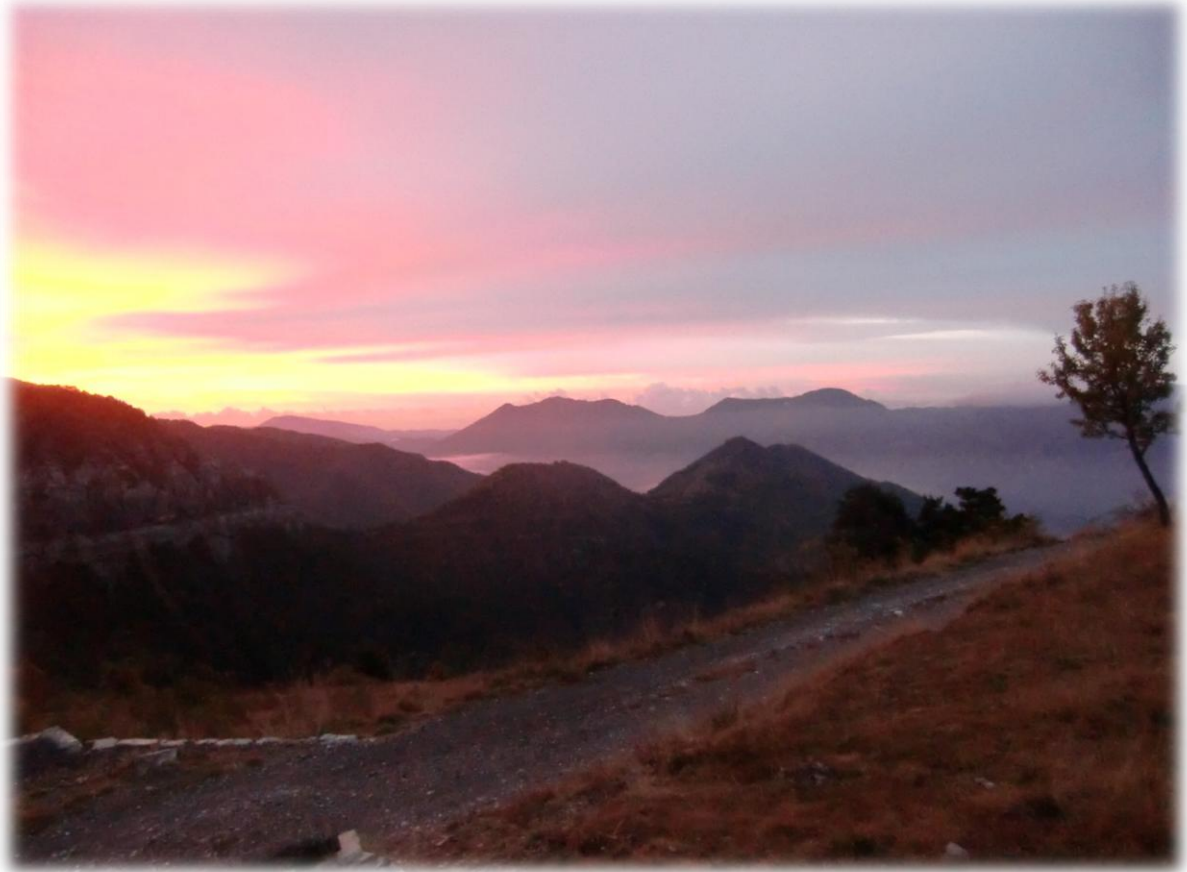
Massoins komt in zicht. Van deze versterkte nederzetting werd reeds melding gemaakt in de eerste helft van de elfde eeuw. Massoins is een charmant middeleeuws dorpje op een rotsachtige uitloper boven de vallei van de Var.

In vervlogen tijden kende Massoins meerdere olie- en meelfabrieken. Ooit werd het dorp gedomineerd door een kasteel waarvan nu nog enkele kleine overblijfselen van ruines zijn te zien.

Op zowat anderhalf uur van het voorziene eindpunt dien ik te stoppen door het vallen van de avond. Ik installeer mij boven de bron in de buurt van de ruïnes van Villa Souberre. Ik krijg bericht van Ivan dat hij het eindpunt heeft gehaald. Hij zegt niets over Leo maar ik veronderstel dat Leo bij Ivan is. Zelf verstuur ik geen berichten meer. Ik ben te moe en wil zo vlug mogelijk in mijn slaapzak kruipen. Op deze hoogte koelt het immers vlug af.

Donderdag 27 oktober 2011

- Van : Villa Souberre 1.350 m
- Naar : Puget-Théniers 402 m
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 1.487 m
- Dalen : 2.389 m
- Duur : 11 uur

Ik daal af tot Thièry dat gelegen is in een bebost keteldal. Smalle oude trappengangetjes leiden me door het dorp. De meeste huizen hier zijn opgetrokken in een prachtige grijze lokale steen die oudheid uitstraalt.

Regelmatig komen we deze affiche tegen. Het waarschuwt de wandelaars voor de Patou's. Dat is van oorsprong een soort herdershond die instond voor het bewaken van de kudde tegen roofdieren en tegen mensen. Nu lopen er een aantal verwilderde honden rond van dit ras. Als ze in groep zijn durven ze al eens mensen aan te vallen. Het beste is dat je rond deze groep honden heen loopt en er geen oogcontact mee zoekt. Naar roepen of stenen naar gooien is uit den boze.

Het volgende dorpje dat ik kruis heet Lieuche. In 1911 besloot de gemeente een wasplaats aan te leggen. Er was echter onenigheid over de hoogte van de wasplaats. De grootste vrouwen van het dorp eisten een wasplaats van 1,20 m hoogte, de kleinste een wasplaats van 0,80 m hoogte. Op Paaszondag, na de mis stelde de burgemeester alle vrouwen die de kerk verlieten buiten op een rij gerangschikt van klein naar groot. Hij telde de rij en nam vervolgens de middelste vrouw uit de rij. Hij mat de hoogte van deze vrouw haar navel en dit werd meteen de hoogte van de wasplaats. Discussie gesloten.

Van Lieuche krijg ik meteen zicht op het volgende dorp “Rigaud”.

Voor ik in Rigaud kom dien ik, de nagenoeg uitgedroogde rivier, Le Cians over te steken. Het is een zijrivier van de Var en is slechts 25 km lang. Door de eeuwen heen heeft deze rivier zich een weg weten te banen door de rode lei- en kalksteen.

Rigaud is vandaag met zon overgoten en wordt gedomineerd door Halloween. Aan de plaatselijke bron vul ik al mijn flessen met water. Voor Puget-Théniers kom ik immers geen enkel dorp meer tegen. Maar Puget-Théniers is nog veraf en de kans is groot dat ik ook vandaag het einddoel niet zal halen en ik voor het dorp mijn tent zal moeten opslaan.

Tijdens de klim naar de Col de la Barberière heb ik maar weinig plaatsjes gezien waar ik een tent kan zetten. Op de Col zelf is er wel plaats. Net op het moment dat ik mijn rugzak afzet laat Ivan mij weten dat hij een hotelkamer heeft gehuurd in Puget-Théniers. Ik besluit dan toch maar om verder te stappen. Het zal wel duister zijn tegen dat ik beneden ben maar ik hoef dan toch, in de duisternis, geen plaatsje te zoeken voor de bivak.

Beneden in de verte zie ik al Puget-Théniers liggen.

Als ik beneden kom is de avond al gevallen. Ik ben nu terug herenigd met Ivan. Leo is blijkbaar nog altijd voorop. Samen met Ivan ga ik een pizza eten. Ik maak een sms aan Leo met de vraag waar hij zich ergens bevindt maar krijg geen antwoord. Ik heb terug een zware dag achter de rug maar een warm bad maakt veel goed. We besluiten om het morgen rustiger aan te doen. Puget-Théniers is de geboorteplaats van de beroemde revolutionair August Blanqui (1805). Puget-Théniers is een klein stadje gelegen aan de Var, met de charmes van een dorp. Men treft er veel oude vakwerkhuisen en beeldhouwde deuren aan.

Vrijdag 28 oktober 2011

- Van : Puget-Théniers 402 m
- Naar : Cuébris 524 m
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 1.538 m
- Dalen : 1.352 m
- Duur : 10 uur

Ivan maakt zich klaar om te vertrekken. We hebben alles nog eens kunnen wassen en drogen.

In Puget Théniers steken we de Var over en beginnen meteen aan een lange klim. Af en toe krijgen we nog zicht op het stadje en de vallei van de Var. Het is terug mooi weer en nagenoeg windstil waardoor het zweeten geblazen is.

Na een klim van zowat 1.000 m komen we op de Col de Rigaudon waarna er een lange afdaling volgt tot het dorpje La Penne.